

MŪSŲ LIETUVA

NR. 16 (1499) - SEMANÁRIO - 1977 M. BALANDIS - ABRIL 21 D. 2,00 kr.
R. Juatindiba. 20 (28) Caixa Postal 4421 01000 São Paulo. SP. Tel. 273-0338

TAI SUNKI KOVA, BET JI BUS LAIMĖTA

Lietuvos gen. konsulo Aniceto
Simučio žodis Apreiškimo
parapijos bažnyčioj 1977
vasario 20

Siekdami lietuvių tautą surusinti, carų vietininkai Lietuvoj vyskupo Valančiaus laikais uždraudė lietuvišką raštą. Vietoj maldaknygių lietuviams įprastom lotyniškam raidėm pradėjo brukti maldaknyges rusiškam raidėm. Kaip žinom, lietuviai graždanka spausdintų maldaknygių atsisakė ir nuo jų šalinosi. Tuomet vysk. Valančius suorganizo lietuviškų knygų spausdinimą Mažoj Lietuvoj. Iš ten jos slapta buvo gabenamos ir platinamos po visą Lietuvą. Vysk. Valančius puikiai suprato, kad per rusiškas raides bus brukama lietuviams rusų kalba ir stačiatikių tikėjimas. Vysk. Valančiaus pradėtą kovą per 40 metų vieningai vedė kunigai ir pasauliečiai, kol ji buvo laimėta 1904 metais.

Praslinkus daugiau kaip šimtui metų, raudonieji carų palikuonys šiandien siekia to paties, bet tik kitokiom priemonėm. Vietoj pravoslavijos jie užkorė ant lietuvių tautos rusiškąjį komunizmą, kuris lietuviams yra toks pat nepriimtinas, kaip ir graždanka.

Siekdami savo tikslo, jie per mokyklas, laikraščius ir knygas propaguoja, kad net Kristaus nesą buvę ir kad tai esanti tik legenda. Katalikų Bažnyčiai okupuotoj Lietuvoj uždrausta spausdinti savo laikraščius ir knygas; tai ji negali tinkamai į melą atsakyti. Analogiškai mokyklose nemokoma Lietuvos istorijos. Net muziejuose draudžiama iškabinti senosios Lietuvos žemėlapius, kad apie didingą Lietuvos praeitį nežinotų priaugan-

čioji karta. Prieš tokius varžymus Bažnyčia ir tauta kovoja kartu. Viena iš tokių kovos priemonių yra pogrindžio spauda. Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika jau suspėjo išgarsėti visam laisvajam pasauliui.

Vysk. Valančiaus laikais pradėtą kovą už spaudos laisvę ir vėliau nepriklausomybę lietuvių tauta laimėjo.

Dabar prieš mūsų akis iškyla klausimas: ar yra perspektyvų šių laikų kovą laimėti? Atsakymą mum duoda istorijos mokslas. Beveik prieš du tūkstančius metų galingiausios tų laikų Romos imperijos sostinėj pradėjus plisti krikščionybei, imperatoriai ėmėsi labai griežtų priemonių prieš krikščionis. 67-taisiais metais po Kristaus gimimo buvo nužudyti šventieji Petras ir Povilas, manant tuo užkirsti kelią krikščionybės plitimui. Bet su šių šventųjų nužudymu krikščionybės plitimas nesustojė. Krikščionių persekiojimas tęsėsi per tris šimtus metų. Pagaliau ir pati Romos imperija subyrėjo, bet krikščionybė išėjo laimėtoja.

Tad ar galima manyti, kad naujesiems krikščionybės ir mūsų tautos persekiojimą pasisektų?

Tai sunki kova Lietuvos Katalikų Bažnyčiai, kaip lygiai ji sunki visai lietuvių tautai, bet ji bus laimėta. Tik meldžiam Dievą suteikti mum ištvermės ir stiprybės.

Bukovskio liudijimai Washingtonė

Washingtonas. — Vladimir Bukovski liudijo Amerikos Saugumo ir kooperavimo Europoje komisijoje. Jis pažymėjo, kad sovietų ir kitų šalių elgesys su disidentais priklauso nuo Vakarų stipresnio ar silpnesnio reagavimo. Aiškus, stiprus Vakarų užsiangažavimas priverstų sovietus skaitytis su politine realybe. Pasiūlė Vakarams imtis tų priemonių:

1. Prekybą ir ekonomines koncesijas sujungti su civilinėmis teisėmis;
2. Reikalauti, kad sovietai leistų lankyti jų kalėjimus, koncentracijos stovyklas, psichiatrines ligonines ir teismus;
3. Ištirti visus nusizengimus žmogaus teisėms;
4. Išreikalauti laisvą kontaktą tarp grupių, kurios registruoja Helsinkio susitarimų vykdymus ar nevykdymus, grupių esančių Vakaruose ir kitų spontaniškai atsiradusių Maskvoje, Ukrainoje Lietuvoje.

Lietuvos nepriklausomybės minėjimas Senate

WASHINGTON, D. C. — Seratas Lietuvos Nepriklausomybės sukaktį paminėjo vasario 24 d. Minėjime dalyvavo ALTo delegacija, kurią sudarė dr. K. Šidlauskas, St. Balzekas ir dr. J. Genys. Stiprią kalbą apie laisvės reikalą pavergtėsiems pasakė šio minėjimo globėjas sen. Charles Percy, prie jo prisidėjo ir daugelis kitų senatorių.

Tą pačią dieną iš ryto dele-gacija dalyvavo Atstovų rūmų Europos Saugumo ir bendradarbiavimo sutarties, pasirašytos Helsinkyje, žmogaus teisių priežiūrai sudarytos komisijos posėdžiuose, kuriuose stipriai apie laisvės varžymus Sovietų Sąjungoje liudijo neseniai iš ok. Lietuvos atvykęs Tomas Venclova.

Lietuvos draugai Atstovų rūmuose

Washingtonas. — Vasario 16 Atstovų rūmuose kalbėjo Illinois kongresmanas F. Annunzio ir iškėlė Lietuvos labai garbingą istoriją, okupacijas, Nijolės Sadūnaitės kančias, "LKB Kroniką", papcitavo savo laiškus Sa-

Naujai išrinktas JAV senatorius iš Michigan Donald W. Riegle (d.) dalyvavo Detroite Vasario 16-sios minėjime vasario 13 d. ir savo kalboj pasižadėjo kelti žmogaus teisių laisvumo klausimus senate ir prašyti prez. Carter, kad ištirtų Helsinkio susitarimų laisvumus.

dūnaitės reikalu sovietų ambasadoriui Dobryninui ir Valstybės departamentui ir kt. Jo kalbos ir susirašinėjimų tekstai atspausdinti Congressional Record (feb. 17).

Tą pačią dieną apie Lietuvą kalbėjo kongresmanai Stratton (N.Y.), Benjamin (Ind.), Corman (Cal.), Serasin (Conn.), Forsythe (N.J.), Patten (N.J.), Giaino (Conn.), McKinney (Conn.), Corcoran (Ill.), Anderson (Cal.), McGlory (Ill.), Rogers (Fla.), Blanchard (Mich.), Russo (Ill.), Rhodes (mažumos vadas, Arizona), Minish (N.J.), Roe (N.J.), Derwinski (Ill.). Kiti kongresmanai apie Lietuvą kalbėjo kitomis dienomis.

Jokio susisiekimo su užsieniu

Vilnius. — Iš ok. Lietuvos spaudos matyti, kad iš Vilniaus į Maskvą kasdien pakyla 5 lėktuvai, Kijevą ne kasdien 8, Leningradą ne kasdien 3, į visus kitus Rusijos miestus 27, į Taliną 2, Rygą 2. Vietinis lėktuvų susisiekimas yra tarp Vilniaus ir Palangos (Klaipėdos) — 6 lėktuvai, Kauno — 2, Biržų, Druskininkų, Kupiškio, Panevėžio ir Rokiškio — po vieną. Su užsieniu nėra nei vieno lėktuvo.

Maskva. — Sovietų radijo transliacijos visam pasauliui duoda mos 84 kalbomis.

„L. K. B. Kronika“ Nr. 24

Mokinių tardymai

„Kas per Velykas buvote bažnyčioje?“

TARYBINĖJE MOKYKLOJE

Šilalė

1976 sausio 13 Šilalės vidurinės mokyklos mokytoja Vasiliauskienė dviejų klasių mokiniams pravedė ateistinį pokalbį, kuriame dalyvavo apie 60 mokinių. Komjaunuoliai skaitė pranešimus, kuriuose įžeidinėjo kunigus, šmeižė bažnyčią, niekino tikinčiuosius. Paskui liepta pasisakyti mokiniams, tačiau šie tylėjo. Tada mokytoja Vasiliauskienė paklausė vieną mokinę:

— Tai tu dar tiki Dievą ir bažnyčios neatsisakai? Ar neatsimeni, kiek aš tau daviau skaityti knygų?

— Jūsų ateistinės knygos man ir atvėrė akis. Pamačiau, kad jose viskas iškraipoma.

— Nesitikėjau, kad tu tokia protinga mergaitė ir gali kalbėti tokias nesąmones. Tai ko tu klausai, eidama į bažnyčią? — nerimo mokytoja.

— Aš klausau savo sąžinės balso, — ramiai atsakė mokinė.

— Na, ir klausyk! — supyko mokytoja.

— Na, ir klausysiu! — nenusileido mergaitė. — Visi didieji mokslininkai tikėjo ir tiki, tai kodėl jūs tikinčiuosius vadinate tamsuoliais, o tikėjimo tiesas — senų bobučių pasakomis?

Mokytoja nieko neatsakė, tik vis kartojo: „Nesitikėjau, kad tu tokia!“

Mokytoja Vasiliauskienė kreipėsi į kitą mergaitę:

— Na, o kaip tu galvoji? Ar jau apsisprendei stoti į komjaunimą?

— Aš savo įsitikinimų nekeisčiau ir į komjaunimą nestočiau. Tuščios jūsų pastangos, mokytoja. Palikite mus ramybėje.

Tuomet mokytoja kreipėsi į trečią mergaitę:

— Kaip tau atrodo, ar šios mokinės gerai elgiasi?

— Konstitucija garantuoja sąžinės laisvę. Jos turi savo nuomonę, gali tikėti, gali netikėti...

Išleidusi mokinius namo, mokytoja Vasiliauskienė, norėdama mergaites gerai išgąsdinti, ilgai jas barė, „švietė“, vadino jas užsispyrėlėmis ir fanatikėmis.

Arminai

1976 balandžio 20 Arminų vidurinės mokyklos direktorė J. Berentienė, atėjusi į X klasę, paklausė: „Kas per Velykas buvote bažnyčioje?“ Klasėje įsiviešpatavo tylą. Tuomet direktorė pasakė: „Atsistokite patys, nes aš jau gerai žinau, kurie buvote bažnyčioje!“ Dešimtokai atsistojo. Pasirodo, kad bažnyčioje buvo daug komjaunuolių ir mokyklos komjaunimo sekretorė. Prasiėjo kalbos prieš tikėjimą, bažnyčios išjuokimas, o po viso to, vyko komjaunimo susirinkimai, kurių metu komjaunuoliai buvo kamantinėjami, kodėl ėję į bažnyčią. Komjaunuoliai buvo kviečiami net į Vilkaviškio rajoną. Čia rajono komjaunimo sekretorius A. Lengvinas paėmė iš pakviestųjų komjaunimo bilietus ir sprendė klausimą: palikti tikinčius mokinius komjaunime ar ne? Vieniuktokei B. Ramanauskaitei pažadėjo bilietą sugrąžinti tuo atveju, jei pažadės daugiau neiti į bažnyčią.

Siauliai

1975 lapkričio 27 d. 5-je vidurinėje mokykloje pirmosios klasės auklėtoja Jasiūtė draudė mokiniams eiti į bažnyčią ir grasino, jei kurį nors pamatysianti, tai nuvesianti pas direktorių. Jei tėvai ir nusivestų į bažnyčią, tai vaikams nevalia melstis.

Vieną dieną visus I klasės mokinius auklėtoja nusivedė į salę, liepė skaityti priesaiką ir visiems prisegė spalukų žvaigždę. Jei kuris mokinytis ateidavo į klasę be žvaigždės, mokytoja tuojau įsek-davo naują. Vaikams yra grasi-nama, jei nenešiosią ženklukų, tai rašysianti dvejetus.

Gižai

1976 rugpiūčio pradžioje Gižų vidurinės mokyklos mokytojas Sigitas Brazaitis pradėjo sekti besiruošiančius pirmajai išpažinčiai mokinius, kurie nueidavo į bažnyčią pas kunigą. Vieną dieną, būdamas neblaivus, mokytojas S. Brazaitis sulaukė bažnyčios kryptimi einančius du vaikus, o jų motinai prigrasino, kad, prasi-dėjus mokslo metams, jos vaikams būsią sumažintas elgesio pažymys.

Palanga

1976 pavasarį Palangos vidurinėje mokykloje moksleiviams buvo liepta atsakyti į ateistinės anketos klausimus: ar tiki Dievą? Ar lankai bažnyčią ir t.t.

VIA klasės mokiniai visi atsakė tik Dievą ir ateistais niekada nebūsią. Klasės auklėtojas Kusas liepė anketas užpildyti iš naujo. Ir vėl mokiniai parašė tą patį. Supykęs auklėtojas pionierių vadovai pareiškė, kad VIA klasę reikia aprašyti ir iškabinti lentoje visų pajuokai, gal tuomet išsižadės „religinių prietarų“. Mokiniai juokėsi, kad nors kartą pateksią į garbės lentą.

Salos

1976 gegužės mėnesį į Salų parapiją buvo atvykęs Panevėžio vysk. R. Krikščiūnas.

Salų parapijiečiai, norėdami pagerbi vyskupą, prie įėjimo į šventorių pastatė garbės vartus, o bažnyčią papuošė vainikais. Už žalumynų atvežimą iš miško Salų Žemės ūkio technikumui vairuotojas Šutas direktoriui turėjo parašyti pasiaiškinimą. Už šį „nusikaltimą“ iš jo buvo atimta vairuojama mašina ir jis priskirtas prie traktorių remonto.

Salose terorizuojami net pensininkai. Kazimiero Trumpicko adresu ūkio vadovai pasakė: „Jam reikia ganyklą duoti toli nuo namų, kad neturėtų laiko eiti į bažnyčią“.

PABALTIEČIAI REIŠKIASI PARYŽIUJ

O ESTADO DE S. PAULO QUARTA-FEIRA, 13 DE ABRIL DE 1977

Bombas em Paris visavam a URSS

PARIS -- A Frente de Ação e Libertação dos Países Bálticos assumiu a responsabilidade pelos atentados praticados contra a sede da Associação para a Amizade Franco-Soviética e contra a Livraria Globo Edições de Moscou. O atentado contra a associação causou poucos prejuízos, mas na livraria provocou um grande incêndio e as perdas são consideradas elevadas.

As delegacias de Polícia e a agência AFP receberam telefonemas anônimos de elementos que se identificavam como ativistas da Frente de Ação e Libertação dos Países Bálticos, que prometeram realizar outros

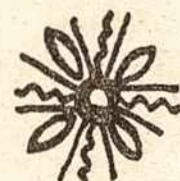
atentados nos próximos dias.

Pouco depois dos atentados, um porta-voz do Palácio do Eliseu informou que o encontro entre o presidente Giscard D'Estaing e o embaixador soviético em Paris, Stepan Tchervoneko, marcado para o início da tarde de ontem foi adiado para quinta-feira. Os assessores presidenciais argumentaram que a reunião não poderia ser incluída no programa de trabalho de Giscard.

O encontro com o presidente francês foi solicitado pelo embaixador soviético, mas não se sabe quem pediu

o seu adiamento para amanhã. Aparentemente, o adiamento está relacionado com o pronunciamento de Giscard D'Estaing sobre o Zaire.

No início deste ano, um jovem francês ateou fogo a suas roupas no escritório da companhia aérea soviética Aeroflot em Paris. Estabelecimentos soviéticos foram atacados várias vezes desde o protesto na Aeroflot. Ontem, a agência Tass informou que a chancelaria soviética havia protestado contra os ataques. A embaixada e a missão comercial russa também foram alvos de atentados. A Tass informou que o governo soviético "chamava a atenção enfaticamente das autoridades francesas para que sejam tomadas urgentes medidas para prevenir a repetição de atos criminosos que estavam atrapalhando o funcionamento normal das instituições soviéticas e arriscando a segurança dos cidadãos soviéticos".

LIETUVOJE

PAŽANGIOSIOS MOKSLO MINTIES MUZIEJUS

Kultūros paminklų apsaugos inspekcija Vilniuje paskelbė „Tiesoje“ savo artimiausių darbų planą sostinėje. Iš to plano sužinome, kad ryšium su artėjančia Vilniaus universiteto 400 metų sukaktimi labai intensyviai restauruojamos kone visos universiteto patalpos. Ten sakoma:

„Ypač pažymėtinas išmaus architektūros paminklo — Pažangiosios mokslo minties muziejaus — buvusios Jono bažnyčios restauravimas. Tuo savotiškai bus pageriamas pažangių mokslininkų, dėstytojų atminimas, artėjant Universiteto 400-osioms metinėms.“

Vadinasi, dar viena Vilniaus šventovė — garsioji šv. Jono bažnyčia — netrukus bus paversta muizejumi.

VILKAI LIETUVOJE

Šiuo metu Lietuvoje esama apie 180 vilkų. Apie jų gerus ir blogus „darbus“ rašo V. Nedzinskas („Tiesa“).

„Vilkas minta laukiniais ir naminius gyvulius. Lengviausiai jam pasiekiami kiškiai, stirnos, šernų jaunikliai, smulkūs graužikai. Alkio spiriami, vilkai puola

AUTOMOBILIŲ VAĖYS

Automobilių vagių gaują buvo suorganizavęs Kauno rajono Stanaičių kaime gyvenantis Antanas Pažėra su garliaviečiu Algiu Muraška ir Kaune vairuotoju dirbusiu P. Alekšynu. Per paskutiniuosius šešis 1975 m. mėnesius jie pavogė šešis automoblius Kaune, Vilniuje bei kitose Lietuvos vietovėse. Pavogti automobiliai buvo vežami į Maskvą, Almą Atą, Leningradą, Taškentą, Ašchabadą. Automobilių nuosavybės dokumentus padėdavo klastoti Lietuvos automobilių transporto ir plentų ministerijos kelių statybinių medžiagų įmonių susivienijimo skyriaus viršininkas K. Šuliokas, to paties susivienijimo Darbėnų skyriaus direktorius R. Černius. Vagių gaujon A. Pažėra buvo įvėles ir savo žmoną Diletą, o taip pat ir tėvą Vytautą, broli Joną. Tėvo ūkyje buvo rasti du pavogti automobiliai, brolio — vienas. Teismui perduota tardymo medžiaga vos sutilpo į 5.000 puslapių. Su ja 1976 m. „Tiesos“ 301-302 numeriuose skaitytojus supažindino korespondentai Leonas Brazulis ir Bronius Čekanauskas.

MONETŲ LOBIS

Lietuvos istorijos ir etnografijos muzėjus Vilniuje praturtėjo 311-ka XVII š. monetų. Jos buvo surastos Gorkio gatveje, kur yra statomas naujas kino teatras. Iš sienos pabirusias žalsvas ir baltas monetas pastebėjo A. Bivainis ir sustabdė sieną griovusį buldozerį. Muzėjų apie šį radinį painformavo „Vilniaus statybos“ tresto valdytojo pavaduotojas A. Dominas, kuriam 1957 m. Antakalnyje pavyko išgelbėti nesužalotus mamuto griaučius. Dabar jie saugomi Kauno zoologijos muzėjuje.

REGISTRUOJA SAUTUVUS

Pernai rudenį buvo paskelbtas vilniškės augščiausiosios tarybos įsakas Lietuvos gyventojams iki 1977

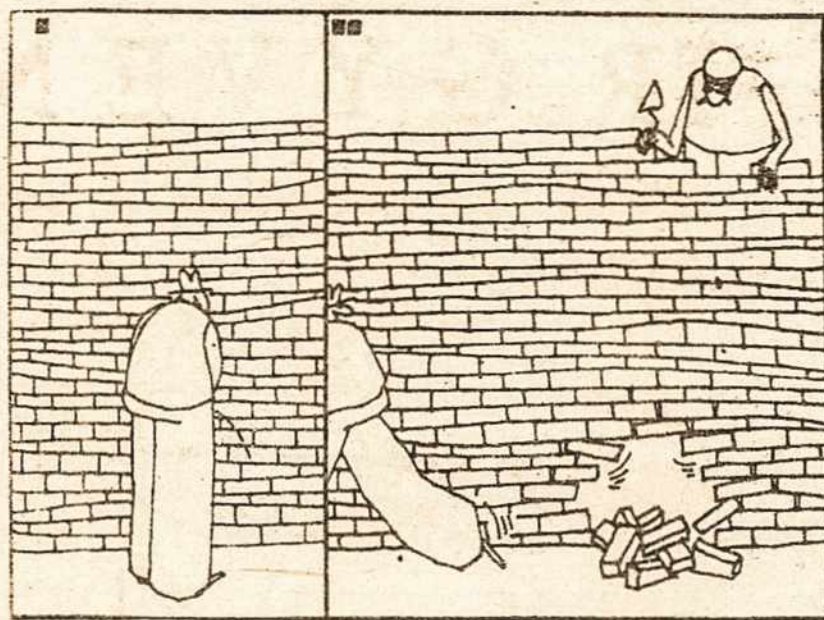
m. sausio 1 d. milicijos įstaigose užregistruoti visus medžioklinius šautuvus. Jų savininkams išduodami individualūs leidimai. Už šautuvų neregistravimą ar jų perdavimą leidimo neturinčiam asmeniui numatoma administracinė 20 rublių bauda. Jeigu įsakas vėl pažeidžiamas sekančių vienerių metų laikotarpyje, bauda padidinama iki 50 rublių, šautuvas konfiskuojamas.

TALENTINGAS MOKYTOJAS

Garliavos gimnazijos mokytojas Eduardas Pundzevičius, dėstantis svetimais kalbas, savo paties jėgomis yra išmokęs 10 užsienio kalbų. Jis turbūt yra vienintelis lietuvis, galintis susikalbėti su vengrais, moldavais ir rumunais. Prieš keletą metų E. Pundzevičius išvertė rumunų archeologo H. Daikovicijaus knygą „Dakai“, pateikiančią žinių apie tautų kilmę. Dakai tautą I-jame š. po Kristaus gimimo užkariavo romėnai. Savo namuose jis turi nemažą užsienio kalbų žodynų biblioteką.

SOVIETINIS ORDINAS

Augščiausiojo Maskvos sovieto prezidiumas paskyrė sovietinį „Tautų draugystės“ ordiną Mečislovui Gedvilui, mininčiam 75 m. amžiaus sukaktį. Vilniškės augščiausiosios tarybos prezidiume ordiną jam įteikė kompartijos I sekr. P. Griškevičius. Savo kalba jis pabrėžė, kad M. Gedvilas jau 40 metų ištikimai tarnauja sovietiniam komunizmui, ilgus metus yra buvęs okupuotos Lietuvos „ministerių tarybos“ pirmininku ir švietimo „ministeriu“. Jis taipgi priklauso tai kompartijos veteranų grupei, kurios dėka Lietuva buvo paskelbta sovietine respublika ir atsidūrė visiškoje Maskvos kontrolėje. Ordino įteikimą stebėjusių partiečių grupėje buvo ir „socialistinio darbo didvyris“ J. Paleckis, taip pat prisidėjęs prie Lietuvos nepriklausomybės laidotuviu.

Taip sovietinės statybos stiprumą vaizduoja Sluota, išejanti Vilniuje.

briedį ir jį nugali. Nelenkia dvėselienos, pjauna šunis. Upių, ežerų seklumose sugaba išgriebti žuvį, moka prisėlinti prie paukščio. Nevergia roplių, varliagyvių, net vabzdžių. Teko įsitikinti, kad jie ėda laukinius vaisius, bulves, uogas. Ypač mėgsta spanguoles. Vilkų tarpe plačiai paplitęs kanibalizmas.

Plėšikavimo sėkmę vilkui lemia aštri uoslė, išlavėjusi klausa, puikus regėjimas ir neapsakomas gudrumas. Vilkas auką suuodžia per kilometrą, klausos jam gali pavydėti bet koks miško gyventojas.

Dieną vilkai tūno miško tankmėje. Medžioja vakare ir naktį. Per naktį lengvai sukaria iki dviejų šimtų kilometrų. Kar-

tais medžioklėje dalis vilkų laukia pasaloje, o kiti veja link jų grobį. Vilkai drąsūs ir agresyvūs tik tuomet, kai jaučia savo pranašumą, kai auka nuo jų slepiasi, bėga. Pamatę, kad jėgų santykis keičiasi ne jų naudai ar kad užpultasis atkakliai priešinasi — visada pasitraukia patys.

Vilkų vestuvės — per pačius šalčius. Vilkė paprastai veda 4-8 jauniklius. Trijų mėnesių vilkiukai prisijungia prie suaugusiųjų ir išmoksta patys medžioti. Daug aukų reikalauja vilkų pamokos, naktinės pratybos. Prieš keletą metų įsisukusi vilkų šeima Alytaus rajono „Saulės“ kolūkyje, aplinkiniuose kaimuose išplovė apie dvidešimt avių. Suėdė vieną kitą, o kitas plovė besitreniruodami.

Vilkui geri pietūs — apie 10 kg mėsos. Gausiai šeimynai vienos avies, stirnos mažoka. Tad nepigu vilkus išlaikyti...

Pastaruoju metu susidomėjimas vilkais nepaprastai išaugo. Vieni juos visapusiškai smerkia, kiti — teisina ir gina. Reikia atvirai pripažinti, ka nei vieni, nei kiti nėra iki galo nuoseklūs ir visiškai teisūs.

Vilkų piktadarystėms įrodyti įkalčių toli ieškoti nereikia. Tačiau vilkai — miškų sanitarai. Jie pirmiausia sunaikina paliegius, nesveikus, ligotus žvėris. Taip vyksta natūrali atranka, be kurios laukinė fauna greit išsigimty. Didžioji grandinė — plėšrūnas-auka — yra sena, kaip ir pati gamta. Vilkai šioje grandinėje — svarbus komponentas, be kurio sugestų biologinis mechanizmas, suirtų gamtinė pusiausvyra. Vilkai, kaip ir kiti plėšrūnai, padeda išlikti ir tobulėti gyvūnų rūšiai.“

GERIAUSI SPORTININKAI

„Sporto“ laikraščio skaitytojai 21-mą kartą rinko geriausią sportininką, atsiųsdami 5.541 laišką. Balsų dauguma geriausia 1976 m. sportininke pripažinta vilnietė krepšininke Angelė Rupšienė, su Sovietų Sąjungos moterų krepšinio rinktinė laimėjusi aukso medalį Montrealio olimpiadoje. Jos pagrindiniu varžovu buvo kitas olimpietis iš Vilniaus — plaukikas Arvydas Juozaitis, įvertintas bronzos medaliu. Lietuvos Sporto Žurnalistų Federacija geriausiom Lietuvos komandom išrinko „Žalgirio“ irklavimo moterų aštuonvietę ir autorialio vyrų rinktinę. „Žalgirio“ aštuonvietės įgulą, treniruojamą A. Mikšio, sudaro: R. Baltulytė, R. Junevičiūtė, D. Dudonytė, J. Narvydaitė, K. Koženková, V. Kerdokaitė, E. Eišiošūtė, J. Sukyčė ir N. Lotužaitė. Šios merginos 1976 m. Sovietų Sąjungos irklavimo pirmenybėse laimėjo bronzos medalį. Sovietų autorialio taurės varžybas laimėjo Lietuvos šešetukas — vilniečiai S. Brundza, A. Girdauskas, K. Girdauskas ir L. Šuvalovas, kauniečiai J. Sagatauskas ir V. Rožukas.

AUGANTIS ALYTUS

Statybininkai, užbaigę pagrindinius darbus Alytaus Dainavos ir Putinų mikrorajonuose, jau kopina kalvas prie Vidgirio miško. Naujajame Vidgirio rajone 1976 m. buvo sumontuoti septyni stambiai ploščiai gyvenamieji namai, turintys 416 butų, kuriuose pirmiausia bus apgyvendintos statybinių šeimų.

BEKONŲ ŪKIS

Jonačių sovchoze darbą pradėjo stambiausias Lietuvos valstybinis šilutės kiaulinkystės ūkis, turintis 17 kiaulidžių, 1.500 tonų talpos pašarų sandėlį, katilinę, vandenvietę su arteziniais gręžiniais, administracinį pastatą su valgykla, veterinarinę tarnybą. Gamybinis šio ūkio pajėgumas — 24.000 bekonų per metus.

— 1976 metų bėgyje okupuotos Lietuvos vandenyse nuskendo 417 žmonių. 1975 m. nuskendo dar daugiau — 595. Spauda skelbia, kad krašte esą apie 700 nesutvarkytų, grėsmę keliančių duobių, kurioje pernai žuvo daugiau kaip 100 žmonių. Sodybose rasta apie 1100 neuždengtų šulinių.

— Knyga apie Lietuvos fauną išleista Vilniuje. Tai S. Pileckio, Žemės ūkio akademijos Augalų apsaugos katedros vedėjo, profesoriaus studija. Knygoje apibendrinti autoriaus 1952—1975 metų Lietuvos vabalų tyrimo duomenys, pateikta vabalų klasifikacija jų šeimomis, daugiui vabalų sukurti lietuviški vardai. Knyga yra 244 puslapių.

— Kybartuose sausio 25 d. buvo iškilmingai atidarytas paminklas Levitanui.

— Jonas Buračas, dailininkas peizažistas, tapytojas ir akvarelistas mirė sausio 15 d. Kaune. Buvo gimęs 1898. VII. 8. Sidarų bažnytkaimyje, šiaulių aps. Lankė dail. A. Galdiko, J. Vienožinskio tapybos studijas meno studijas gilino Paryžiuje ir Berlyne. Daug keliavo po Lietuvą, piešė, fotografavo gamtovaizdžius, istorines Lietuvos vietas. Dėstė dailės dalykus Kauno meno mokykloje.

— Švėkšnoje, buv. grafų Platerių seno parko pakraštyje, pastatyti nauji vidurinės mokyklos rūmai.

TIESA IR GYVENIMAS

ISTORINĖS ĮVAIRYBĖS APIE LIETUVOS ŽMONES

JUOZAS PRUNSKIS

LAIŠKAI
LIETUVIAMS

1976, 6

Apie brangias istorines asmenybes yra daug įdomios medžiagos, kuri mums pasilieka nežinoma. Tai ir paskatino iš lenkų leidinio "Przykłady Ojczyście" (išleisto 1914 m. Lvove) čia suminėti keletą faktų.

Vienu metu Paryžiuje gatve ėjo trys draugai: Adomas Mickevičius, Henrikas Služalskis ir Liucijus Siemienskis. Priėjo meno kūrinį parduotuvę. Mickevičius, pasigraibęs po kišenės, įsmuko į parduotuvę. Služalskis tarė:

— Na, tas vargšas tikriausiai pirks ką nors nereikalingo, o jo pinigine tuščia.

Mickevičius tikrai po valandėlės išėjo, nešdamas susuktą paveikslą. Draugai palydėjo jį iki Batignolles gatvės, kur tada jis gyveno. Jau buvo beatsisveikiną, kai Mickevičius juos sulaikė tardamas:

— Sėskime. Turiu jums ką parodyti.

Susėdus Mickevičius parodė Rafaelio sukurto šv. Magdalenos paveikslo atspaudą tardamas:

— Negalėjau susilaikyti nenupirkęs. Tai mano labiausiai mėgstamas paveikslas iš viso Liuvro. Neįstengiu nusipirkti aliejinės kopijos, tai turėsiu nors paprastą atspaudą. Žiūrėkite, koks jos ramumas, koks šventumas, kokia dvasios jėga toje krikščionėje mergaitėje, dailioje, kaip senovės deivė... Nebereikia nė komentaru, nes, vos metus aklį, gimsta įsitikinimas, kad vienas šventosios, galingos tikėjimu, žvilgsnis verčia pranykti pragarišką slibiną... Tai mūsų istorija, tai mūsų ateitis. Būkime, kaip ta šventoji, stiprūs dvasios tiesa, tyrumu, o slibinas išgaiš... Dvasios ginklas, tiesos ir tikėjimo jėga jį nugalės...

Kalbėjo Mickevičius, tikriausiai turėdamas minty rusiškosios okupacijos slibiną...

Mickevičius yra sukūręs nemažai religinių, taurumu persunktų epigramų, kaip pvz. ši:

— Garsiau negu pasikalbėjime, Dievas prabyla tyloje, ir kas nutils savo širdy, greit jį išgirs.

Arba kita jo mintis:

— Gerasis žmogus — kaip karalius: ieško, ką apvainikuotų; blogasis — panašus į budelį: ieško, ką galėtų kankinti.

— Šaukiesi Dievo — Jis dažnai vaikšto paslapčia; pasibeldžia ir į tavo duris, bet gi retai esi namuose.

Savo "Piligrimų knygoje" Mickevičius skatina pradėti bet kokią žymesnę užmojų išklaustant šv. mišių, priimant Komuniją.

Tose knygoje jis yra paskelbęs ir maldas, kaip pvz. ši:

— Visagali Dieve, iš visų pasaulio kraštų karingosios tautos žmonės dabar tiesia į tave beginkles rankas. Šaukiasi į tave iš Sibiro kasyklų, iš Kamčatkos sniegynų, iš Alžirijos ir Prancūzijos stepių, iš svetimų žemių. O mūsų tėvynėje neleista Tavo šauktis, ir mūsų seneliai, moterys, vaikai meldžiasi paslapčia, mintimis ir ašaromis. Dieve Jogailaičių, Dieve Sobieskių, Dieve

Kosciuškę! Pagailėk mūsų tėvynės... Leiski mums melstis protėvių būdu kovos laukuose, savoj tėvynėj; leiski mums melstis savo miestuose ir kaimuose, o mūsų vaikams leiski melstis ant mūsų kapų. Bet tebūnie Tavo, ne mūsų valia...

Kai Mickevičius buvo pakviestas dėstyti slavų literatūrą Prancūzijos kolegijoje, jis prašė draugus melstis, kad savo atžavinį galėtų reikiamai atlikti.

Mickevičiaus draugas Odyniec pasakoją, kad žiemą iš 1830 į 1831 m. Romoje Mickevičius, po ilgesnės pertraukos, niekam nesakęs nuvyko į mažą bažnytelę ir priėjo išpažinties. Pargrįžęs į namus, skaitė "Kristaus sekimą", ruošdamasis Komunijai. Vėliau pratarė:

— Jei būtų reikalas, gulėčiau kryžiumi vidury bažnyčios, nors visi mane mindžiotų. Iškalbingai pirmąją Komuniją Mickevičius aprašo ir savo "Vėlinėse", tardamas: "Man atrodė, kad tada siela atsiskirs nuo manęs".

Apgailėtinas praleidimas

Pasaulio Lietuvių Jaunimo Trečiojo Kongreso atstovai, suvažiavę Brazilijoje, Sao Paulo didmiesčio kaimynystėje, atstovaudami lietuvių jaunimui Argentinoje, Australijoje, Brazilijoje, Jungtinėse Amerikos Valstybėse, Kanadoje, Kolumbijoje, Švedijoje, Urugvajuje, Venezueloje ir Vakarų Vokietijoje, susirinkę spręsti pasaulio lietuvių jaunimo reikalus, pasiuntė sveikinimą Lietuvos jaunimui.

Jame gyrė Lietuvos jaunimo pasiryžimą išlaikyti lietuvių tautinį charakterį, pastangas atstatyti Lietuvos nepriklausomybę, ginti pilietines žmonių teises, tačiau visiškai nepaminėjo apie religinių vertybių gynimą ir apie kovą už religijos

Kai Mickevičius siekė profesoriaus vietos Lozanoje, 1838 m. rašė žmonai, kad ji ta intencija prieitų išpažinties...

Nelaimėi Adomas Mickevičius 1855 m. lapkričio 26 d. Konstantinopoly susirgo cholera. Sunkiai sirgdamas paklausė Henriką Služalskį, ką sako gydytojai. Tas atsiliepė, jog sako, kad gali mirti. Tada Mickevičius paprašė:

— Pašaukite man lietuvių kunigą Laurinavičių.

Kun. Laurinavičius suteikė paskutinius sakramentus, o gydytojas Sery užmerkė jo akis. Konstantinopolyje leidžiamas "Univers" laikraštis paskelbė, kad garsus poetas Adomas Mickevičius, "jausdamas artėjančią mirtį, pasiūkė kunigą, priėmė sakramentus ir mirė kaip uolus krikščionis".

Daug taurumo mums parodo ir Kosciūška. Kai 1794 m. Lietuvos-Lenkijos karalius sutiko su carienės reikalavimais ir užsibai-gė kovos prieš Rusiją, Kosciūška turėjo vykti į tremtį. Kaštelionienė Kosakovska jam pasiūlė atiduoti stambų kaimą, duodantį daug pelno. Kosciūška atsisakė, aiškindamas, kad jo tarnyba buvo tėvynei ir už tai užmokesčio jis neima. Kovų metais Kosciūška ne kartą pats sau prie laužo šildėsi maistą. Kai jį kartą aplankė kunigaikštis Oginskis, ir Kosciūška tegalėjo jį pavaišinti neaukštos rūšies vynu, kunigaikštis nusistebėjo, bet Kosciūška paaiškino, kad jis gyvena iš prislėgtos respublikos išdo ir privalo pasitenkinti nedaug kuo.

Paskutinis Jogailaitis karalius Zigmantas Augustas, nors turėjo savo rūmų dainininką Bekvarką, bet mielai klausydavosi lakštūčių. Kažkoks kvailas pavydas apėmė tą dainininką, kad jis vienu metu net pradėjo šaudyti į lakštūngalas. Kartą užtiko jį taip šaudantį karalius ir pratarė:

— Koks gi tu negudrus... Tu už savo dainavimą gauni mano auksą, o lakštūngalos tik mano meilė...

Didžiosios Lietuvos kunigaikštijos kancleris Albrechtas Radvila gavėnios pasninko metu pasišalindamas nuo pasaulietiško dalykų, kukliai apsirengęs, su savo kapelionu vyko į Naliboskių tyrus. Ten nuošalumoje meldėsi ir, prisimindamas Kristaus kančią, užsiėmė įvairiomis atgailomis.

laisvę. Tai yra labai apgailėtinas praleidimas akivaizdoje "Kronikų", Sadūnaitės ir kitų mums žinomų reiškinių, liudijančių sunkias Lietuvių tautos pastangas išlaikyti savo tikėjimą. LAIVAS, 1976-1

TYLINTI BAŽNYČIA

...vietoje pokalbio yra tyla. Pvz., Bažnyčia, kuri gavo tylinčios vardą, tyli; tik jos kryžiafonė kalba, kurią išgyvena prislėgta ir atmesta visuomenė, būtent ten, kur žmonių teisės yra paneigiamos tų, kurie valdo. Jeigu (su tais) norėtume pradėti pokalbį, kaip tokiose sąlygose jis būtų galimas? Jis būtų ne kas kito, kaip tyruose šaukiančiojo balsas.

Paulius VI enciklikoje apie Bažnyčią 1964 m.

DIA DE REFLEXÃO CRISTÃ

STOVYKLA BITUTĖ

TEMA: O FUTURO DA COMUNIDADE DE FÉ (IGREJA)

P. Qual a sua noção da imagem de Deus?

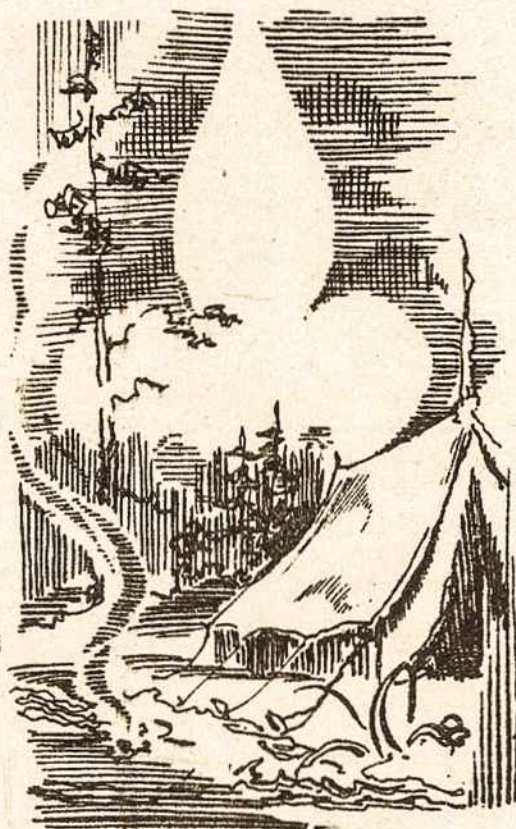
R. Que parece ser um cara amigo, uma pessoa amável, compreensiva, confiada por todos os cristãos e uma pessoa que ao mesmo tempo seja simpática. Ser supremo, o criador. Deus é uma força, que existe em todas as coisas. É apenas espírito. Deus é espírito, não tem forma.

P. Qual é a finalidade da Igreja?

R. Divulgar a palavra de Deus, dar um sentido espiritual na vida, tendo como recompensa a vida eterna. Nos mostrar o caminho certo para a vida perfeita. Reunir-se a fim de encontrar a Deus. Formar uma comunidade no sentido religioso. Reunir todos os cristãos a fim de que unidos possamos cada vez mais convidar aqueles que ainda não encontraram a Cristo, e convidá-lo (Cristo) a participar da nossa ceia.

P. Qual é o valor da oração individual? e comunitária?

R. Agradecer, pedir, demonstrar fé, etc. (Individual) Ela ajuda a gente a pedir o que quisermos ou

seja um problema pessoal. Ajuda a desabafar sozinho sem impor os nossos problemas a comunidade. (Comunitária) Quantas mais pessoas estiverem juntos, ele estará mais na comunidade. (Individual) Aproximação com Deus. (Comunitária) Aproximamos de Deus mas não tanto como na oração individual. Individual – oração particular (eu e Deus). Comunitária – e uma oração que ajuda nos a crescer e

faz os outros crescerem juntos. Individual é mais profunda, espontânea, e comunitária une mais as pessoas.

P. Como você apresentaria a igreja para alguém que lhe perguntasse?

R. Igreja é uma união de pessoas que lutam em conjunto para conseguir a mesma meta. Não como de pedra, mas como a união dos homens em Deus. É o lugar comunitário onde todos rezam para um só ideal. A casa dos cristãos. É uma comunidade de fé, que busca a realização espiritual do homem baseada na palavra de Deus.

P. Na sua opinião, o que falta ou como deveria ser a missa para haver mais participação?

R. Maior aproximação entre padre e fiéis num papo diferente em cada domingo, músicas animadas, um ritual sem esquema. Achamos que a missa deve ser rezada sempre como nos acampamentos. Não falta nada. Mais variação (exemplos da atualidade, mudar o ofertório, a confissão). Achamos que devíamos nos confessar para Deus diretamente e não por intermédio do padre. Tirar as posições e modificar os cantos que já estão passados. Exemplos de atualidade na hora das leituras e não o que aconteceu na Bíblia. A missa sempre tem uma mesma sequência, só muda o tema, por isso a pessoa se cansa da rotina.

Nota: Nem todos os grupos responderam a todas as perguntas.

TĖVŲ NAMELIAI

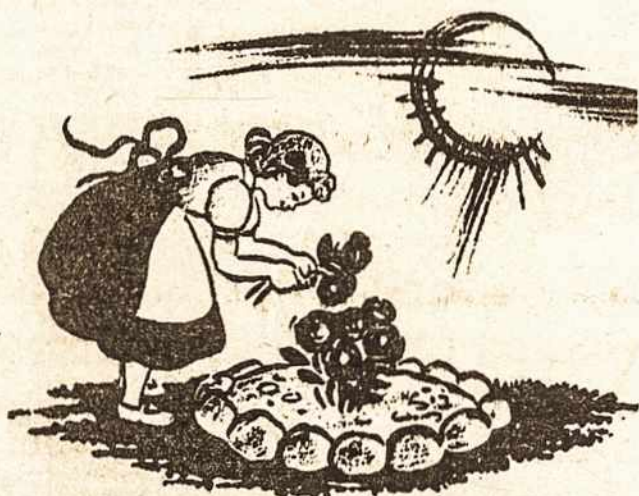
Zodžiai Vytės Nemunėlio.

Muzika J. Bertulio

Tėvų nameliai brangūs,
Negera mums be jų,
O ten grandiniai žvanga,
Aplaistyti krauju.

Ne tiek ten lapų puolė
Juodan purvan rudens,
Kiek į Sibirą brolių
Į mirtį išgabens.

Ir verks našlaitės girios
Ir ažuolai linguos,
Ir žemė, tartum mirus,
Paskęs vargų varguos.

Tėvų nameliai brangūs,
Stovėkit amžinai —
Regėsit giedrą dangų —
Sugrįšim dar tenai.

EGLUTĖ, 1977-2

STOVYKLAUS APIE 60 VAIKŲ

Ziemos atostogos jau netoli. Rūpinamasi vaikų stovykla. Numatyta apie 60 mažų – jaunų stovyklautojų. Tačiau dar nenumatyta vieta – patalpos, ieškoma dosnių savanorių – savininkų, galinčių ir norinčių užleisti stovyklai savo vasarnamį. Ar nors konkrečių pasiūlymų – sugestijų. Galima ir per ML redakciją-administraciją.

NEPAILSTANTIS MENININKAS

Večtoje gyvenęs Stasys Motuzas vėl prisijuntė dvi savo medžio dirbinių nuotraukas. Viena iš jų vaizduoja Lietuvos knygnešį (kišenėje matosi „Aušra“), o antroje dr. J. Eisanavičius skaito Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo aktą.

Savo laiške S. Motuzas rašo: „Kaip pasikeitė laikai. Dabartiniai knygnešiai slapta gabena iš Lietuvos LKB Kronikas, o čia, tremtyje, daugelis tautiečių jau kratosi lietuviško laikraščio ar knygos“.

S. Motuzo „Knygnešis“

MŪSŲ LIETUVA Mūsų lietuviams

GALVOSŪKIAI

KAS YRA VASARIO 16

Tai yra mūsų nepriklausomybės šventė. Minėdami vasario 16, galim susirinkti ir pakalbėti apie Lietuvą.

Lietuva daugiau kaip šimtą metų buvo pavergta. Tai buvo sunkūs metai. Pagaliau 1918 m. vasario 16 dieną Lietuva atgavo savo nepriklausomybę. Kai Lietuvos nepriklausomybę atgavo kariai paradavo, visi lietuviai buvo labai linksmi.

Tik po 22 metų po laisvės atgavimo dar kartą rusai užėmė Lietuvą. Daug, daug lietuvių buvo ištremta į Sibirą. Daug iš-

(žiūrėkite piešinėlį). Šunelis neturi namelio, kaulo, lėkštės ir kitų gerų dalykų. Nėra gražios aplinkumos. Kas jam tuos dalykus pripieš

bėgo iš Lietuvos ir daug žuvo. Mes visi galim susirinkti ir pakalbėti, kaip mes galim padėti Lietuvai. Mes galim pakauti keletą centų lietuviams Lietuvoje. Galim rašyti į laikraščius ir pranešti pasauliui, kokia padėtis Lietuvoje.

Petras Zmuidzinas,
Los Angeles lit. m-los mokinys.
"Saulutės Spindulys".

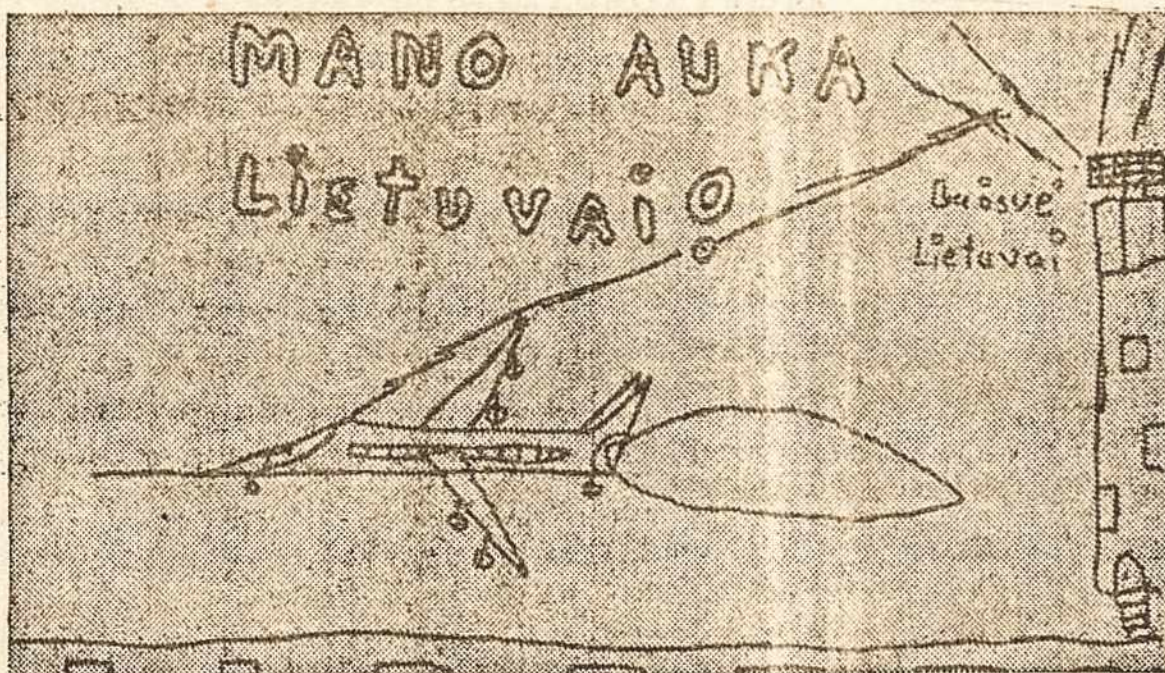

VASARIO 16-SIOS AKTO PRASMĖ

Jeigu nebūtų buvę Vasario 16-sios akto, tur būt, Lietuva būtų dalis Rusijos ar Lenkijos. Lietuvių kalba nebūtų tokia gryna ir nebūtų tokio krašto, vardu Lietuva. Mano tėvai ir labai daug kitų žmonių nebūtų pabėgę. Aš dabar gyvenčiau Lietuvoje ir mano gyvenimas būtų visai kitoks. Mokykloje turėčiau mokytis rusų arba lenkų kalbą. Nepažinčiau daug gražių lietuviškų papročių. Lietuvių gyvenimas būtų daug sunkesnis. Negalėtume išreikšti savo minčių, nes bijotume valdžios. Lietuvos vardas būtų visai išnykęs, ir ji būtų dalis Len-

kijos arba Rusijos. Lietuvos dvidešimt metų nepriklausomybės davė Lietuvai laiko pagarsėti pasaulyje. Be tų metų mažai kas žinotų, kad yra tokia valstybė, vardu Lietuva. Tie nepriklausomybės metai buvo labai naudingi Lietuvai. Be jų nebūtų išgarsėję svarbūs rašytojai ir poetai. Per nepriklausomybės metus lietuviai sukūrė gražią valstybę, kuria lietuviai gali didžiuotis. Aš esu laiminga, kad esu lietuvaitė ir gyvenu Amerikoje, kur galiu kalbėti lietuviškai ir stengtis padėti Lietuvai.

Rita Kazlauskaitė,
Clevelando Šv. Kazimiero lit. m-los 9 sk. mokinė. "Pavasario derlius".

Vieno mokinio vokas, aukojusio pinigų vasario 16-sios proga. Nepasirašė pavardės, bet mokosi Šv. Kazimiero lit. mokykloje Clevelande.

KARŽYGYS VYTUKAS

Mama Vytukui
Daug kareiviukų.
Duos plastikinių
Dieną vardinių.

Dnodama tarė:
— Išvaduok šalį.
Jis juos rikiavo,
Mūšį planavo.

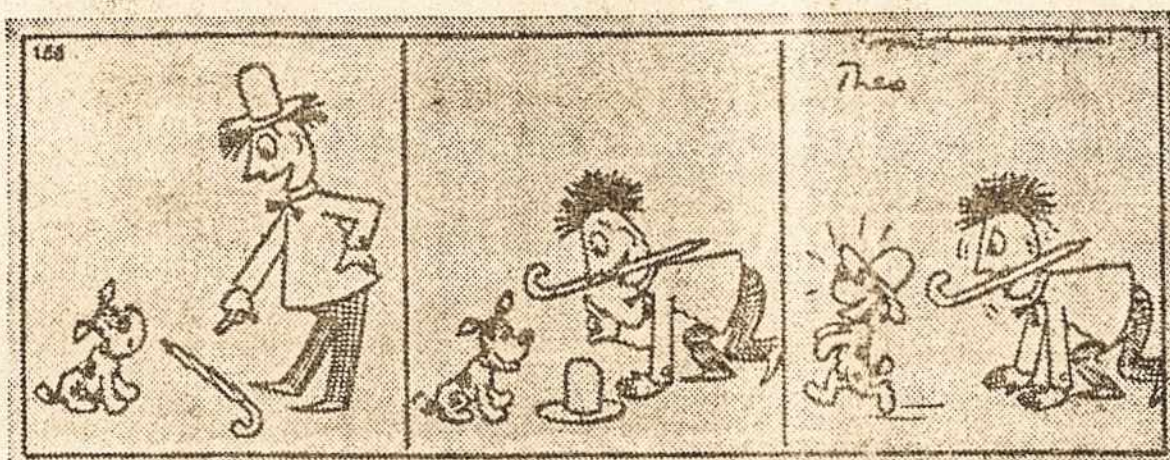
Sparne pėstieji,
Priekyje tankai.
Raudonam priešui
Trenks iš patrankų.

Jis nuo Palangos,
Laukais tėvynės,
Lig Aušros Vartų.
Žengs pirmutinis.

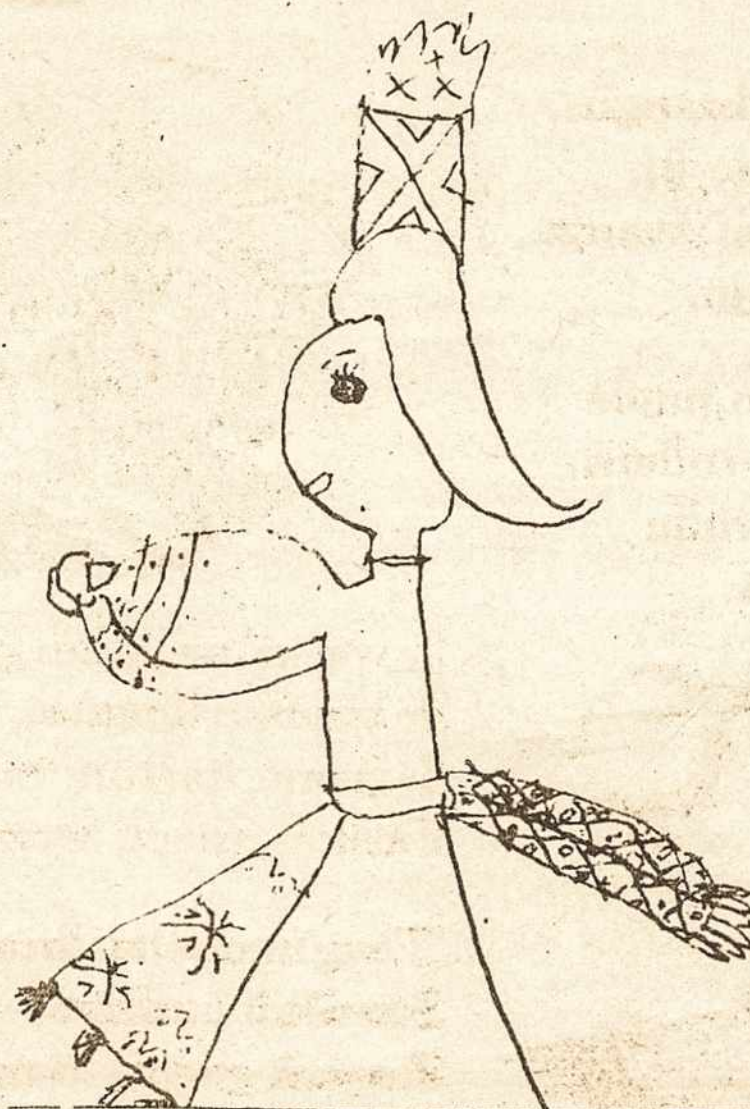
Gedimino kalne
Jis, lygi baigęs,
Trimitams gaudžiant,
Iškels trispalvę.

Tėvynė džiaugsis,
Dėkos Dievuliui
Už įkvėpimą
Ryžto Vituliui.

St. Radžiūnas, Omaha

Sargyhomis pasikeičiant

"L i e t u v a i t ė" -
piešė Kliaricė Bacevičiūtė, 5 metų,
V. Zelina, S. Paulo

Literatūra ~ Dailė ~ Mokslas

PENKIASDEŠIMT METŲ BE DR. J. BASANAVIČIAUS

Vasario 16 sueina 50 metų, kai Vilniuj, tuo metų lenkų okupuotam, mirė lietuvių tautos patriarchas, pirmojo lietuvių tautinio atgimimo laikraščio Aušros redaktorius, pirmas pasirašęs Lietuvos nepriklausomybės aktą, dr. Jonas Basanavičius. Visą savo gyvenimą skyręs lietuvių tautiniam atbudimui, lietuvių kultūrai kelti ir ugdyti, jis ir senatvėj pasiliko okupuotame krašte Vilniuj, kai Lietuva jau buvo nepriklausoma. Ir mirė jis mūsų tautos didžiausią dieną — Vasario 16.

Palaidojo jį Vilniaus Rasų kapinėse, kad tuo irgi paliudytų mūsų pastangas išlaikyti šį miestą lietuvišką. Rasuose jau buvo ir žymių lietuvių kapai — Mikalojaus Konstantino Čiurlionio ir kitų.

Lietuvoj jo vardu buvo pavadinti keliai, gatvės, parkai. Dar jam gyvam esant, buvo pastatyti paminklai. Kai jis lankėsi nepriklausomoj Lietuvoj ir gydėsi Karo ligoninėj, jis buvo prie tokio paminklo nusifotografavęs drauge su kitais Fraternalitas Lituanica gydytojais.

Vadas iš Suvalkijos

Lietuvos visuomeniniame ir kultūriniame gyvenime ilgai vyravo žemaičiai, ypač 19 amžiaus pradžioj. Žemaičių dvarikai arba vyskupo dvaras Alsėdžiuose buvo lietuviškos žemaitiškos kultūros centras. Visi rūpinosi rašyti žemaitiškai. Iš Žemaitijos išaugo pagrindiniai pirmosios 19 amžiaus pusės tautos vadai. Žemaičiai buvo Simanas Daukantas ir vysk. Motiejus Valančius, pats didžiausias 19 amžiaus vadas, neleidęs tautai pasimesti tamsybėse. Bet su Valančium baigėsi žemaičių rašytojų, visuomenininkų eilė.

Tauta jau buvo parengta paties Valančiaus naujiem herojiniam laikam. Ji buvo išmokyta skaityti, jai buvo nurodytas knygnešių kelias (pats Valančius ten išspausdino pirmąsias knygeles ir paskleidė žmonėse). Pats Valančius norėjo leisti laikraštį Pakeleivingą, bet visa sutrukdė 1863 sukilimas. Buvo tik laiko klausimas, kada ir kur pasirodys lietuviškas laikraštis.

Šioj tuštumoj po Valančiaus mirties į mūsų tautos vadus atėjo suvalkiečiai. Atėjo todėl, kad ten buvo anksčiau panaikinta baudžiava, ten buvo geresnės materialinės sąlygos atkusti lietuviškam kaimui. Per Marijampolės gimnaziją jau atėjo eilė vyrų,

kurie nulėmė ateities gyvenimą ir visai kita kryptim pasuko mūsų kultūrinį gyvenimą. Jei dar po Valančiaus būtų buvęs įtakingas žemaitis rašytojas, tai šiandien bendrinė rašomoji kalba būtų sudaryta iš žemaičių tarmės. Atėję suvalkiečiai atnešė ir savo tarmę ir iš jos sudarytą bendrinę kalbą (Jonas Jablonskis).

Vienas pirmųjų suvalkiečių vadų ir buvo Jonas Basanavičius. Gimė jis 1851 lapkričio 23 Ožkabalių kaime, Bartininkų valsčiuoj, Vilkaviškio apskrity. Marijampolės gimnaziją baigė 1873. Maskvoj pirma studijavo istoriją ir literatūrą, paskui perėjo į medicinos fakultetą. Tada gavo valdžios stipendiją. Stipendijos buvo skiriamos lietuviams, kad atitrauktų nuo lenkų įtakos. Mediciną baigė 1879 birželio 19.

Išleido Aušrą

Studijuodamas mediciną, daug dėmesio skyrė Lietuvos praeičiai, istorijai, rinko tautosaką.

1879 metų gale išvyko į Bulgariją, per pažįstamą draugą gavęs ten gydytojo vietą. Bulgari-

joj išgyveno ilgą laiką, ėjo įvairias pareigas, gavo net to krašto pilietybę, dalyvavo jų visuomeniniame, kultūriniame gyvenime. Bet ir ten jis pasiliko lietuvis. Jo visas rūpestis buvo skiriamas tyrinėti lietuvių praeitį, sukelti tautoj tautinį atbudimą. Taip jis 1883 kovo mėnesį išleido Aušrą — pirmąjį tautinės minties laikraštį, skelbdamas tautinį atbudimą. Per Lietuvos praeities aukštinimą jis žadino tautoj lietuvišką sąmonę, skatino visus jungtis ir drauge dirbti.

Aušra mūsų tautoj pradėjo naują epochą. Išsiferenciuavo visuomenė, išryškėjo tautinės gairės, atėjo tautinė literatūra. Aušra pasuko mūsų tautą iš senovės kelio į naująjį kelią, kuris jau privedė prie nepriklausomybės atstatymo.

Aušra sustojo 1886, bet jos įžiebtą ugnelę niekada nebeužgeso — ėjo nauji laikraščiai, tauta kėlė iš ilgo amžių miego.

Grįžo į Lietuvą

Basanavičius 1905 grįžo į Lietuvą, apsigyveno Vilniuj. Čia jis visą savo gyvenimą skyrė Lietuvai. Vilniuj įsteigė Mokslo drau-

giją, rinko eksponatus, rūpinosi lietuvių kultūriniu, visuomeniniu ir politiniu gyvenimu. Vilniuj jis pateko ir į Lietuvių Tarybą, kuri paskelbė Lietuvos nepriklausomybę. Pirmas jis tą aktą viešai paskaitė susirinkusiems ir pirmas pasirašė. Pasirašydamas šį nepriklausomybės dokumentą, Basanavičius buvo 67 metų amžiaus. Šis jo parašas liko istorinis visiems amžiam — savo darbu, savo auka, savo raštu iškovotą nepriklausomybę patvirtino savo parašu.

-o-

Dr. J. Basanavičius lietuvių tautai atliko šiuos didelius darbus:

1. Išleido pirmąjį lietuvišką tautinio atbudimo laikraštį Aušrą.

2. Pirmas pasirašė nepriklausomybės atstatymo aktą.

3. Įkūrė Lietuvos Mokslo draugiją.

4. Rinko lietuvių tautosaką ir išleido tos tautosakos 7 tomus (išspausdinta Amerikoje).

5. Parašė eilę mokslinių straipsnių, kurie nagrinėja lietuviškų kryžių kilmę, lietuvių tautos praeitį. Dalis tų straipsnių pasenę, pagrįsti romantinėmis svajonėmis, bet savo laiku jie turėjo įtakos ir skatino kitus daugiau dėmesio skirti lituanistikai.

Taip dr. Jonas Basanavičius naujoj, modernioj Lietuvos istorijoj stovi pačioj pradžioj, kaip naujas tautos vadas, naujų tautinių kelių tiesėjas bei jų ryškintojas. Todėl jį ir vadinam patriarchu ir prisimenam šią jo mirties 50 metų sukaktį. (p.j.)

DARBININKAS

— Aušros, leidžiamos okupuotos Lietuvos pogrindy, išėjo naujas numeris — 4(44). Data — 1976 spalio 20. Viso 61 mašinėle rašytas puslapis. Turiny: 1. Nepriklausomybės netekimas — skaudi lietuvių tautos nelaimė, 2. Lietuvių Golgota, 3. Saugumas ir nusikaltėlių pasaulis, 4. Lietuvos KP CK Maskvos skyriaus vedėjui doc. J. Aničui, 5. Ar tai tiesa? 6. Skundas TSRS generaliniam sekretoriui drg. L. Brežnevui, 7. Žinios.

*Amžiais pavergta kelias tėvynė;
Jos atgimimą jaučia dvasia.
Ginkim, ką mūsų protėviai gynė!
Žadinkim brolius meile drąsia!*

Maironis

DIÁRIO DE BORDO DO NEMUNAS.

dia 27 quinta-feira

Saímos da rodoviária à meia hora do dia 27 em um ônibus da T.T.L. sob uma chuva de beijos, abraços, aplausos, vaias, tapas, etc. Todos estavam muito emocionados, não se sabe porque (talvez efeito da 'surubinha' antes de partir).

Dentro do ônibus reinava a paz e muita tranquilidade... (na cabina do motorista) porque onde nos encontrávamos, parecia feira de sábado. Ninguém conseguiu dormir nem nós.

Vimos muitas paisagens, não é Mena? Sim porque o garoto é o fotógrafo do grupo, as suas fotos depois de reveladas não são para olhar e sim para pensar,

Almoçamos em Florianópolis. Estava ótimo. Mas como todos não concordam que tudo que é bom dura pouco, sim porque depois os efeitos eram catastróficos. Mas tudo bem, à noite paramos em Porto Alegre e aí quase as Bareišis ficaram, foram desfilar e se esqueceram que tinham que prosseguir viagem

Paramos em Chuí lá para meia-noite, como o Reinaldinho, o nosso acordeonista não pode vir, levamos uma aparelhagem de som mas não adiantou pois ficou tudo na fronteira, foi um alívio já imaginaram se fosse o Reinaldo? Do jeito que eles gostavam de música talvez ficassem com ele.

De noite com as estrelas brilhando, nós rindo e ninguém dormindo prosseguimos viagem.

Na manhã seguinte dia 28 sexta-feira já no Uruguay cansamos de ouvir a Lidia falando do seu aniversário que era naquele dia. Paramos em um barzinho para tomar café e o engraçado era que em todo o lugar que parávamos todos olhavam para nós. Por que será?

Ao chegar em Montevidéu pensamos em sair pelas janelas pois afinal eram 31 horas de brincadeiras seguidas e não sabíamos como os outros passageiros iriam se despedir de nós, mas tudo bem eles nos sorriram não sei se de alívio ou raiva.

Na estação o Kun. Gedrys nos esperava com o resto da macacada.

Nos separamos, a maioria ficou no Cerro um bairro dos lituanos, com exceção da Lidia e Danute, o João e o Ditinho, que

NEMUNO
Išvyka:

Brasilija.
Urugvajus.
Argentina
Tekstas:
Lidia Vaičėnkovas

Svenčiant Vasario 16-tąją po pamaldų jaunimas su vėliavomis ir vainiku ir visi dalyviai plaza de Mayo aikštėje.

estavam no centro, e é importante lembrar todas as casas que ficamos nos abrigaram como filhos.

À tarde aproveitamos para conhecer a praia, praia? Ah, um detalhe importante o Balta conseguiu chamar a atenção com a sua tanga branca, pois um policial chegou a apitar e proibi-lo de andar com aquilo, mas iria ficar esquisito se ele tirasse, por isso resolveu ir para casa.

De noite fomos ao Clube Lituano, no Cerro, os Aziolynas estavam ensaiando e nós entramos na dança também.

Na manhã seguinte, dia 29, depois de um curto descanso, fomos ensaiar pois teríamos uma apresentação a fazer nesse dia. À tarde fomos conhecer a outra praia, se é que um monte de pedras, cascalhos e água amarela podemos dar esse nome. Mesmo assim foi muito divertido, e o Balta dessa vez nem se atreveu a tirar o calção.

Anoite já na hora da apresentação, todos estavam um pouco nervosos, em consequência do calor, do ensaio (não é João) e também da umidade.. Não foi nenhum clássico a nossa apresentação, mas afinal Nemunas é Nemunas, não há imitação (ih, ih, ih).

Mais tarde foi servida a cervejinha e estava muito boa, (a Baixinha que o diga). Conclusão fomos dormir tarde e no dia seguinte, dia 30 acordamos depois do meio dia. Deixamos o programa para a noite e nos reunimos no clube em companhia de uma cervejinha, mas como a turma estava animada combinaram uma 'peçada' entre brasileiros e uruguaios.

Estava um frio enorme e em consequen-

cia disso perdemos a partida. Também não estava lá o massagista e a Rosaninha só entrou no fim. Culpa do técnico, bem todos aceitaram a derrota e só tornaram a se enfrentar nas pistas de carrinhos de corrida do parque Rodo, ou seja Rodoviário, como diz a Danute. Nos divertimos muito, passeamos por todos os brinquedos comemos, fomos na pista de choque, no gira-gira não é Tânia? Ela que o diga, pois nunca a vi tão brava com alguém como naquele dia, colocaram-na a força lá. Ficamos até tarde e depois voltamos de ônibus, mas o curioso é que quando entrávamos no ônibus alguns até desistiam de entrar também pois lotava.

Dia 31, pela tarde fomos ao clube como fazíamos sempre. Os meninos se revezavam nas partidas de ping-pong, o Zizas era o ponto alto do jogo.

E depois fomos ao centro visitar a única rua, oh, desculpe, avenida visitável.

Como não compramos nada, fomos conhecer a cerveja do bar do centro e lá todos estacionaram pois começou a chover. Daí voltamos ao clube, todos se preparavam para a 'choriçada' que ia ter de noite, como despedida. Bom, o vinho e o choriço estavam ótimos e nesse dia a umidade foi brava, pois no dia seguinte partiríamos para a Argentina e muitos não se veriam mais. O Ricardo, uruguaio, não deu trégua, levou-nos para casa cantando 'sing in the rain'.

Depois de muitas lágrimas, suspiros de alívio é claro, preparamo-nos para partir deixando muitas saudades lá.

Na terça-feira dia 1, fomos de ônibus até Colonia e de lá pegamos o avião para Buenos Aires, pilotado pelo comandante Rodrigues, oh, desculpe, porque este era um piloto imaginário.

Na hora de pegarmos o ônibus estava chovendo e os beijos e abraços da despedida foram molhados pela chuva, lágrimas, enterros, retificação: é que a estação era em frente a um cemitério, - Grrrrr....

Ao chegarmos ao aeroporto, tomamos o avião e mesmo ao meio de muitas apostas, foi tudo bem, o fato é que o Balta como não podia deixar de ser, apostou com os outros que o avião iria cair e mas, que a dívida seria paga no céu.

No aeroporto, já em Buenos Aires, nos esperavam de braços abertos. Fomos todos para a paróquia, para que lá fosse resolvido quem ficava na casa de quem. Muitos estavam em bairros diferentes, alguns ficaram em Lanús, inclusive o Claudio (Perna).

(Bus daugiau)

LAIKO KLISĖ

Svečiai iš Brazilijos — "Nemuno" ansamblis po programos Vasario 16 d. minėjime Lietuvių salėje, kurį suruošė ALOS Taryba. Nemuniečiai viešėjo Argentinoje 14 dienų, aplankydama visas organizacijas ir išgydami draugų.

MŪSŲ ŽINIOS

Rašo t. Saulaitis

BOGOTA, KOLUMBIJA

Bogotos lietuviai, kaip ir Buenos Airese, Montevidejuje ir São Paule, laukia gegužės mėnesį atskrendančio profesoriaus dr. Antano Klimo. Lituanistikos mokslininką siunčia Pasaulio Lietuvių Bendruomenė, norėdama sudaryti progą visuomenei ir jaunimui išgirsti apie lietuvių kalbos kilmę, ryšius su kitom kalbom, jos ypatybes ir įdomybes, svarbą moksle ir panašias temas. Bogotoje dr. Klimas lankysis gegužės 18-24, ir numatyta apie 9 valandos pokalbių su klausytojais, kurie supranta lietuviškai. Kolumbijos Liet. Jaunimo sąjungos pirm. Kęstutis Slotkus rūpinsis pašnekesius įrašyti juoston ir vėliau santraukas išversti ispanų kalbon, kad būtų prieinamas ir nemokantiems.

Kai PLB švietimo vicepirmininkas Jonas Kavaliūnas aplankė Kolumbiją ir klausinėjo apie galimybes kam nors nuvykti į Šiaurės Ameriką pasimokyti lituanistikos, bogotiškiai pasiūlė geriau atvežti lituanistą, kad daugiau žmonių galėtų žinių pasisemti – o susidomėjimas lietuvių kalba didelis, nes kitataučiai nuolat lietuvių kilmės žmones apie ją klausinėja.

KLJS liepos mėnesį ruošia savo trečią stovyklą. Pirmoji buvo po Jaunimo Kongreso Villavicencio, Slotkų šeimos ūkyje, antroji Medelline, kuriame yra antra didumu Kolumbijos lietuvių kolonija. Dar nenustatyta stovyklos vieta, bet jai ruošiamasi. Šaskrydin atvažiuoja ir jaunimo iš kitų miestų, kur šeimų mažiau negu Bogotoje ar Medelline.

Vytautas Slotkus suka 8 mm. filmą apie jaunimo veiklą, stovyklas ir Kolumbijos lietuvių gyvenimą. Ruošia ir lietuvių kalbos pamokas, nors nėra lengva medžiagą pritaikyti, nes jos dauguma taikyta jau lietuviškai kalbantiems. Pradėjo ir ruošti žodynėlį. Kiti pagėdauja ir magnetinių juostų su dainom, išmoktomis Jaunimo Kongrese prieš 16 mėnesių. Nors kelionė išeis brangiai, tikisi siųsti savo atstovus į IV PLJK Europon 1979 metais ir juos paruošti.

Bogotos jaunimo grupė jau treči metai suruošė K. Slotkaus paruoštus ir pritaikytus dainų, poezijos ir vaidybos montažus, kurie irgi duoda progos lietuviškai išmokti ir viešai kalbėti. Šokių vienetas gražiai pasirodo, nors kaip ir kitur mokslo metu sunku susiburti repeticijoms. Šokius palydi du broliai – akordeonistas ir smuikininkas.

Kun. dr. Vytautas Mankeliūnas šių metų rugpiūčio 14 švęs Bogotos lietuviams kapelionavimo dvidešimties metų sukaktį. Kun. Mankeliūnas, turįs tris doktoratus, yra psichologijos profesorius valstybiniame universitete. Kovo 27 savaitinėse lietuvių pamaldose pakvietė save pavaduoti kun. A. Saulaitį, Bogotoje apsilankantį penktąjį kartą.

Ilgesnį laiką Kolumbijoje vasario-kovo mėnesiais viešėjo Viktoras Barzdžius iš Buenos Aires, išmokinęs tris naujus šokius Bogotoje ir Medelline ir bendrai suartinęs jaunimą, savo tarpe ir pasakojęs apie Argentinos LJ sąjungos veiklą. Anksčiau buvo pravažiavę Gintaras ir Karolina Deikiai, karnavalo metu viešėję São Paule ir Rio. Dažnai iš Čikagos atskrenda Algis ir Dalia Juškiai, turį P. Amerikos rankdarbių parduotuvę. Jie prieš 4 m. automobiliu apkeliaavo P. Ameriką ir taip pat susitiko su lietuviu S. Paule.

A. Saulaitis

NAUJAS KRIKŠČIONIS

Velykų dieną šv. Kazimiero p-jos koplyčioj kun. Stasys Šileika iškilmingai pakrikštijo ALEXANDRE EDOARDO, Walterio ir Ivonetės Jasiulionytės-Theodoro pirmagimį. Krikštátėviais buvo José Carlos ir Hideli Jasiulioniai. Dalyvavo daug giminių bei pakviestų svečių ir parapijos salėj, kurioj vyko gražus, šeimyniškas priėmimas.

Mirūs

MYKOLUI ARADZENKAI,

jo šeima nuoširdžiai dėkoja visiems už išreikštą užuojautą ir kviečia gimines bei draugus dalyvauti 7-tos dienos MIŠIOSE, kurios bus laikomos šio mėn. 22 dieną, penktadienį, 20 val. šv. Kazimiero p-jos koplyčioj.

PLIAS PRANEŠIMAS

Pasaulio Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjungos-Brazilijoje skyriaus narių susirinkimas įvyks š. m. balandžio mėn. 29 d. 20:00 pas inž. Juozą Vaikšnora, Rua Padre Carlos da Silva, 89 – Alto da Moóca. Telef.: 274-3597.

Algirdas Idika
Pirmininkas

VI P. A. LIETUVIŲ KONGRESAS

Ateinančių metų pradžia ruošiamas Urugvajų VI Pietų Amerikos Lietuvių KONGRESAS. VI PALKO Ruošos komisiją sudaro: pirm. – V. Dorelis, vicepirm. – dr. A. Stanevičius, sekr. – dr. L. Dutkaitė de Giffoni, vicesekr. – kun. J. Giedrys, kasininkas – E. Dutka, vicekas. – J. Mockevičius, ryšininkas su valdžios pareigūnais – Pr. Dobilevičius, narė – M. Mockevičienė.

TAUTINIŲ ŠOKIŲ KURSAI

Lietuvių Tautinių Šokių Institutas praneša, kad š. m. rugpiūčio mėn. 21-28 dienomis Dainavoje, 15100 AUSTIN RD. MANCHESTER, MICH. 48158, įvyks tautinių šokių mokytojams-vadovams kursai. Kviečiami dalyvauti tautinių šokių vienetų vadovai arba jų įgalioti ir rekomenduoti asmenys, nejaunesni kaip 17-rika metų amžiaus. Dėl smulkesnių informacijų rašyti ar skambinti šiuo adresu:

Jadvyga Matulaitienė
188 Logan str., Brooklyn, N.Y.
Telef: 212 – 235-6453

KVIETIMAS

Mėnesio Mišios už a.a. PAULINOS MUSTEIKIENĖS vėlę bus balandžio 21 d. 18 val. šv. Kazimiero p-jos koplyčioj. Jas užprašo ir kviečia jose dalyvauti

Maldos Apaštalavimo moterys

Balandžio 30, šeštadienį, 19 val. šv. Kazimiero p-jos koplyčioj Mišios už a.a. DOMINIKĄ LAUČIŲ (pustrečių metų) ir jo draugą a.a. JONĄ DIMŠĄ. Užprašo ir kviečia Mišiose dalyvauti

Ursulė

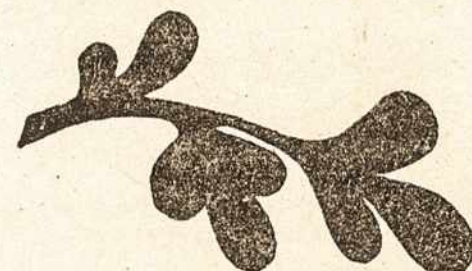
Dr. Antanas Sutkus, gyv. Čikagoje, lankydamasis São Paule, užprašė Mišias už savo giminaitį, a.a. mokyt. SIMĄ BAKŠĮ, kurios bus aukojamos š. m. gegužės 1 dieną, sekmadienį, 8 val. šv. Kazimiero p-jos koplyčioj.

Draugai ir pažįstami yra kviečiami dalyvauti Mišiose ir pasimelsti už mirusįjį

Gegužės 8 dieną sueina 3 mėnesiai nuo a.a. J O N O D I M Š O S mirties.

Gegužės 7 d., šeštadienį, 19 val. šv. Kazimiero koplyčioj bus laikomos Mišios už jo vėlę

Velionies žmona Veronika kviečia bičiulius, pažįstamus ir visus tautiečius šiose pamaldose dalyvauti.

A FAMILIA de
MIGUEL ARADZENKA

agradece sensibilizada as manifestações de pesar recebidas por seu falecimento e convida parentes e amigos para a MISSA de 7° dia que será celebrada dia 22 de abril, 6a. feira, às 20 hs. na capela de S. Casimiro, Parque da Moóca.

Lietuviškai kalbanti

Vyrų – moterų – vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS – SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99 – V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Li-mão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA CHUVAS DE TODOS OS TIPOS. PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS MINI-BOMBRINHAS. TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Utor Banys Ltda.

Ins. 22222 24222

L. L. S. 22222/22

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274-0677 – (Res. 274-1886)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

SOLIDARUMO VAJUS

Ruošiantis metiniam liūdny birželinių įvykių minėjimui BLB-nė skelbia lietuviško **SOLIDARUMO VAJU** mūsų bendruomenės seneliams, ligoniams, bėturčiams sušelpiti.

RENKAMA:

- rūbai, avalynė...
- maisto produktai, kaip ryžiai, pupelės, alyva, cukrus, miltai, pieno dėžutės, įvairios konservos...
- piniginė auka.

SURINKIMO PUNKTAI: lietuvių parapijų klebonijos (ir per liet. pamaldas bairuose)

TERMINAS: galima įteikti bet kada, iki birželio (junho) 12 dienos.

Surinkti ir supakuoti dalykai bus įteikti tokios paramos reikalingiems tautiečiams kaip simbolis susijungimo su mūsų vargstančiais broliais – sesėm Tėvynėje ir lietuvių tautos kankiniais.

KONKURSAS LIETUVIŠKOS SODYBOS VARDUI IŠRINKTI

PS. Konkurso terminas pratęsiamas iki balandžio 30 dienos.

Vardui išrinkti bus sudaryta komisija. Konkursą laimėjęs gaus 500,00 kruzeirų premiją.

Komisijos vardu
Kun. J. Šeškevičius

T. SAULAITIS RAŠO

Paskutiniame savo laiške T.D., kad į Čikagą atskrido Didijj Šeštadienį, balandžio 9 dieną. Pas savo tėvelius (netoli Hartfordo, New Yorko) pabuvęs 10 dienų, aplankęs jėzuitus, kur studijavo, įvairius pažįstamus, daug kartų parodęs skaidres iš Brazilijos ir kitų kraštų.

Džiaugiasi, kad jau atspausdinta knyga skautų vadovams, kurią prieš du su puse metų jis Sanpaulė paruošęs ir perrašydinęs.

Siunčia daug nuoširdžių linkėjimų visiems.

Jis jau pradėjo dirbti Jaunimo Centre ir kaip jėzuitų provincijolo socius (sekretorius pagalbininkas).

LIGONIAI

Velykų rytą VERONIKA VAIŠNORIENĖ, gyvenanti V. Zelinoj, namuose paslydo ir susilaužė blauzdikaulį. Negalėdama pasikelti, buvo nuvežta į Hospital S. Jorge, kur jai buvo padaryta operacija.

Dabar jau sveiksta namuose.

Skautų veikla

MARGUČIAI V. ZELINOJ

Didijj Šeštadienį apie 50 „Palangos“ vietininkijos skautų ir skaučių susirinko į Jaunimo Namus margučių dažyti. Atsinešė kiekvienas po tuziną kiaušinių. Daugumoje buvo virti; bet buvo ir žalių. Jauniesiems margintojams vadovavo Eugenija Bacevičienė, Vanda Pumputienė ir, gal kantrčiausia, Marija Lukoševičienė. Dirbo jie, plūso nuo 2-ros iki 6-tos valandos vakaro, dalindamiesi staliukais, vašku, adatėlėmis, patirtim, menu. Nuostabu kad nei vienas neišėjo iš

tautinių motyvų ribų ir pridavė jų primargino.

Pačius gražiausius padovanojo Klebonui.

SKAUTIŠKA LAVYBA

Keturi „Palangos“ skautai vyčiai – Butkus, Greičius, Jurgėlas, Saldys – padarė iškylą: 30 km, iki Alto da Serra, pėsčiom. Tai pratimas, numatytas skautų lavybos programoj.

SKAUTŲ VEIKLOS KALENDORIUS

- 23.IV: Šv. Jurgio, skautų globėjo, diena: sueiga
- 30.IV: iškilminga sueiga: naujų skautų-skauciu žodis
- 1.V: skautai dalyvauja liet. Mišiose Casa Verde, N.S. das Dores, 17,15 val.
- 7.V: skautų ir „Rūtelės“ tėvų susirinkimas Ramovėj, 16,30 val.
- 8.V: Motinos Diena: 11 val. Mišios
- 14.V: „Rūtelė“ dalyvauja „São Cristóvão“ ruošiamoj šventėj
- 21.V: Romo Kalantos minėjimas
- 28.V: speciali sueiga 17 val.: skautės Reginos de Souza Spuras I komuniija
- 4.VI: tėvų susirinkimas Ramovėj, 16,30 val.
- 18-19.VI. numatyta iškyla
- 26.VI: Petrinės-Paulinės-Joninės 15 val. Mišios
- 2.VII: jaunimo ruošiamas „Ilgesio subatvakaris – Baile da saudade“
- 17-24.VII: numatyta stovykla.

PRELPIJAUS JUBILIEJUS

Prelatui Pijui Ragažinskui sulaukus 70 metų jubiliejaus, LKB-nės choras ruošia **PAGERBTUVES** gegužės 15 dieną.

Programoj:

- 11 val. **IŠKILMINGOS MIŠIOS**, kurių metu choras giedos;
- 12,30 val. **PAGERBIMO PIETŪS** Jaunimo Namuose.

Ši šventė – tai graži proga ir LKB-nės chorui, taip pat mininčiam savo 40 gyvavimo ir veiklos sukaktį konkrečiai išreikšti padėką D.G. Prel. Pijui, paties choro įkūrėjui.

PAKVIETIMAI šiai nepaprastai progai galima gauti pas choro valdybos narius arba šiais telefonais: J. Bagdžius – 273-1865, Alb. Magyla – 274-1817, P. Šimonis – 63-4938.

Prašome pasirūpinti pakvietimais iš anksto, nes vietų skaičius ribotas.

LKB-nės Choro valdyba

VEIKLOS KALENDORIUS

Balandžio 30 d., 16 val.: Literatūros raišelio popietė pas pp. Čiuvinskus. Praça Visconde de Souza Fontes, 191, apt. 1 – Tel.: 63.5269:

ATVYKSTA DR. KLIMAS

Iš JAV atėjo patvirtinimas, kad prof. ANTANAS KLIMAS į Braziliją atvyks numatytu laiku – birželio 8–15 dd. Jis praves seminarus – pasikalbėjimus lituanistikos srity.

Baltų studijų puoselėjimo draugijos narys, Amerikos germanistų bei lingvistų ir Lituanistikos instituto narys, Pensilvanijos bei Rochesterio universiteto garbės atžymėjimas pagerbtas profesorius, dr. Ant. Klimas dalyvavo taip pat tarptautiniuose lingvistų kongresuose Belgijoje, JAV-bėse, Vokietijoje, Rumunijoje, Italijoje, JAV-bėse nuo 1969 m. redaguoja žurnalą „Lituanus“.

SPAUDA

yra pati svarbiausia priemonė lietuvių bei palaikyti visuomenę ir šeimoms.
Paremk ją savo auka.

Mirus mano seseriai, LIUDVICEI ŠLAPELIENEI, širdingai dėkoju draugėms-draugams pareiškusiems užuojautą, palydėjusiems į kapus ir kun. J. Šeškevičiui.

Dėkinga Anatolija Jakutienė

Mirus LIUDVICEI ŠLAPELIENEI, gilią užuojautą reiškiame jos dukterims Elzai Šlapelis ir Almai Padolskienei Kanadoj, bei seseriai Anatolijai Jakutienei ir anūkėms.

Maldos Apaštalavimo Moterų D-ja.

SEMANARIO NOSSA LITUANIA

MŪSŲ LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Director responsável
Dr. JOSÉ FERREIRA CARRATO

Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 105 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 500 kr. Paskiro numerio kaina: 2,00 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 40 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti: „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Ne naudoti raštai grąžinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kainą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.